

TYCHONEM BRAHEVM DN.

de KNVDSTRVP, ASTRONOMVM PRINCIPEM.
Ode Tricolos Tetraſtrophos.

Romanus olim dum tumidos Getas
 infestat armis, aut mare ponticum,
 Gangeq; miles, inque Mædos
 Fert aquilas & acuta pila:
 Nullo potentem stare diu loco
 Strinxere diuam compe de, ne feros
 Vifens Gelonos, aut sagittâ
 Conspicuos inimica Parthos;
 Ludo in olenti ferret in arduum,
 Versis ad inam Rimulidis rotam,
 Sic ferreo alligata vinco &
 Præpetibus viduata, pennis
 Victoria, olim Cecropios lares
 Coacta fovit, Quis Tyrto lovem
 Stetisse nescit alligatum
 Compete, purpureas ad aras?
 Livior venenum tabificum inimis
 Serpens medullis, cuncta sibi serens
 Nil alteri; cæleste numen
 Posse coli populos per omnes
 Invidit, At non Dania Balthici
 Superba frænatrix pelagi cluens:
 Non illa (quamvis iustiori
 Te poterat tenuisse vinco
O TYCHO) tandem Teuthonicis dari
 Invidi, oris. Tu patria tue
 Nomen perennando, per omnes
 Conspicuum volitare gentes
 Sollers dedisti: Quisquis enim tuo
 Ductu eruditus per vaga sidera
 Cælique inextricata quondam
 Regna, oculos animumq; voluit:
 Et iustiori tramite certior
 Designet, ecquid terrifici ferant
 Mundo Cometa: quis polorum
 Sit positus, variantq; fata:
 Sive ille latam Theuthonia incolat,
 Vel Gallie cram, seu veteres Quados
 Bohemiamq; & Marcomannos
 Hesperie ve utriusq; regna:
 Votiva gratus carmina se tibi
 Debere dicet, dicet amabili
 Pœane te passim iuventus
 Vrania studio & Mathesi
 Devota. Nam te liberior duce
 Stagyrae alumnum plurima perpetim
 Victura, tradidisse chartis;
 Multa tamen quoque nescisse
 Djudicabit. Projiciens vetus
 Glaucoma quo se segnities, svelus
 Autoritate fascinatam,
 In veterum placitis tuetur.
 Quinimmo quodquod præcipites lucrâ
 Agit cupito, na visfragis ratem
 Committere undis, & Guineæ
 Auriferos petijſſe tractus:

Quem Lusitanis ire tremibus
 Ad Calecuti ditis aromatum
 Portus, in eosq; Chinas
 Quinzaidem Iaponesq; cogit.
 Hic ipse ductu dum melius tuo
 Scrutatur astra & per mare certior
 Decurrit, ignoto vetustis
 Tramite, dum meritas Laboris
 Grato elocutus murmure gratias
 Tibi repentit, Tum Daniâ quoque
 Honorate altricem, imo matrem:
 Te loquitur FRIDERICE, Regum
 Longo micantem symmate: Te canit
 Fovisse regno (non genium love
 Tyrinthium, cervice cuius
 Firmior axis uterque mundi
 Pependit olim, cum Iapeto satius
 Defessa solvit colla vicario)
 Ast huc qui inobservata signa, &
 Perpetuos sine lege certâ
 Frænavit orbis. Qui super igneas
 Devectus arces dotibus ingeni,
 Conspexit in quo fixus orbe
 Conficeret sua signa Phœbus,
 Phœbeque. Ut illis machina terrea
 Vtriusque centrum præbeat, ut Venus
 Cylleum secuta fidus,
 Ambiat igniomas quadrigis
 Majore gyro. Martis ut orbitam
 Iovisq; curram & tardi gradis senis,
 Cui cordis instar atque centri,
 Æthereâ moderetur arte
 Cælestium Sol arbuer orbium
 Mundiq; rex. Ut jam neq; dogmata
 Copernicæ, nec tui nos
 Detineant Ptolomæe cycli.
 Sunt fore qui Danmarchica Martiis
 Ornent trophæis regna, & adoreis,
 Sunt forte qui regem decorent
 Consilioq; manuq; promti:
At TYCHO dia mentis acumine
 Pridem exulantes Vrania choros,
 Atque astra devocata cælo,
 Arte tuâ FRIDERICE regnis
 Inolâsit audax: Nominis hic tui
 Sceptriq; famam supra hominum genus
 Mortale, deduxit per omnes
 Limitis ætheri meatus.
 Qui posse credat TYCHO tuis dedit
 Terreſtre cælum (sit mihi fas novâ
 Miraculum explicare voce)
 Ille animum imperiumq; Olympo
 Equavit. Et quæ plura fetebitur
 Gratus labori quisquis erit, sacris
 Non invidenti felle tinctus
 Vranies operatus aris.

Nec nostra te Germania lividas
 Obliviones carpere perferet
 Ingrata: Nam tui videndi
 Dum nimium studiosa, septem
 Abisse quæsta est diu trieterides,
 Post voia tandem te sibi redditum
 Blande salutas, absit, inquit,
 Non sine Dijs tibi missus hospes,
 Sat te rigentis frigora Balthicæ
 Tulisse mundæ condolet exulem:
 Sat algido datum Trionii,
 Et Borcæ male pertinacæ
 Fovere sacros Vranie lares
 Adsis secundo numine, & hoc tui
 Vultus jubar serenioris
 Exere Teuthonicas qer arbes.
 Laboriosum non ita Vllysea
 Latata vidit penelope, aut puer,
 Qui primis agnovit parentem
 Telemachus, trepidæq; matres;
 Ut nostra te Germania in hoc suum
 Venisse regum gaudet, ubi tuæ
 illustre virtuti theatrum, &
 Debitus ingenio patronus.
 Cum te RVDOLPHI Caesaris audiet
 Permissa Majestate benignitas,
 E patriâ hanc considerante
 Tanta sui monumenta honoris,
 Cessisse, tecumq; Vranie chorum:
 Nuncur ulro hanc laureolem suis
 Innixisse Sceptris, & tri umphis.
 Teq; tuasq; fovebit artes
 Vultu benigno, Scimus ut Austria |
 Prognata celo progenies simul
 Musasq; ferratumq; Mariem
 Temporibus generosa utrisq;
 Conjungat: ut mox Threijcii ducis
 Fastum insolentem milite contudit
 Lenire dum quærit labores,
 Vranies recreetur hortis.
 Mecum Viennæ culta Academia
 Laudabit Alberto geminos; patrem
 Nationque, qui sacro calentem
 Igne animum super alta vexit
 Devotus astræ: ùde ASTRONOMI tulit
 Cognomen. Eruesti sileam genus
 Te Friderice, longa gentis
 Gloria, Teuchonicq; Sceptri;
 Sub hoc patrono Regionontium
 Fulsit Iohannes Vranie decus:
 Quem Parca, fatalisq; livor
 Morte nimis properata ademptum
 Terris removit Ille triangulos,
 Ille expolitam Mechanicem dedit:
 Quin Noriberga fabricantem
 Obstupuit, stupuitq; Caesar,
 Agreste lignum dum medio aspiciit
 Volare celo. Credite posteri,
 Fugisse cum nato parentem
 Gnostiâcis per inane claustris.

Quid Dædale non facient manus?
 Mensq; illa sacro cocta scientia
 Phæbo, cui diviniore
 Particulam genij Promethæa
 Cælestis indit? O nimum, TYCHO,
 Beata tellus, quæ ingenij tui
 Miracula, atque artes videbit
 Pyronomas, Medicamq; dextra
 Morbos in arces. Tu Vranie quidem
 Princeps catervæ; nec minus omnium
 Scientiarumq; artiumq;
 Nobilium studio expositus,
 O ille felix, cui dabitur tuo
 Ab ore terreni harmoniam globi
 Conferre celo! ut hic & illic
 Sidera, sintq; sui Planeta,
 Vtriq; mundo. Tu Chymici à potens
 Arte & metallis, lanificas deas
 Producere incidata vitæ
 Stamina, tu vacuam Charontis
 Tranare cymbam seps jubes. Tibi
 Narvagie quos frigora, & horridi
 Premunt Triones, atque regna
 Danica cum suenos repende nt
 Grates merenti (Si qua tamen bonis
 Forsan rependent secula gratiam,
 Livorq; permittat tuo te
 Pro meritis cumulari honore,
 Te Sontici Tertare simul
 Gement podagre mancipia, undiq;
 Te tabe consumti querentur
 E patrijs abisse regnis
 Fletu madantes. Nos tamen hinc tibi
 Congratulantes concinimus melos
 Votivum, & optata intuemur
 Ora, manusque diu cupitas
 Exosculamur. Vos diadematis
 Septem columnæ Casarci, ô duces
 Regesque, quos cælestis ardos
 Igne coquit generosiore:
 Scientiarum vos ego nomine
 Compello, mecumque Vranie chorum:
 Et tota Hiantidium corona
 Aspicio reparanda vestro,
 Opem requirit. Ne finite hoc decus,
 Germania præ sinitibus, Italas
 Vrbes, vel extremos Britannos
 Abripere, occiduosve Francos,
 Rivalis illinc Gallia, vos procul
 Limis tuctur, vos Itali volent
 Laudis fuisse negligentes,
 Vos oculo virgil irretorto!
 Ferax virorum Hollandia, & ultimi
 Notant Britanni: Vos borealior
 Scotusq; & audaces Ibèri
 Oceano tumidi reperto.
 Quid quique anhelent dissipiant; ego
 Germaniam istâ laudis adored
 Confido fulgentem videre
 Vranie hospitio supra omnes

RVDOLPHVS CAVKERCHIVS SYLVIDVX BELGA,
 devoti cultus & amoris ergo, F.